

מקור המאמר בזוהר פרשת וורא דף קה ע"ב – כת ע"א
מעלות ושבה ארץ ישראל

**רבי אלעזר ורבי יוסף הוו קיימי יומא חד בעסקי
ביהאי קרא, אמר רבי אלעזר בתיב, (דברים ז) ארץ
אשר לא במשכנות תאכל בה ללחם, לא תחסר כל
בה. האי בה בה תרי ומני אמא. אלא הוא אמר
קדושא בריך הוא פlige כל עמיון וארעא למתן
שליחן, וארעא דישראל לא שליט בה מלאתה ולא
מןנא אחרא אלא איהו בלחוודוי, בגין כד עיל
לעמא דלא שליט בהו אחרא לארעא דלא שליט
בה אחרא.**

**תא חוי, קדושא בריך הוא יהיב מזונא תפון
בקדרmittא ולכתר לבב עלים. כל שאר עמיון
עובד עבודת כוכבים ומזלות במשכנות, וארעא
דישראל לאו הבי, אלא הארץ ישראל אהנו בקדmittא
ולכתר כל עלים.**

**ובגין כד הארץ אשר לא במשכנות תאכל בה ללחם.
אלא בעתריו בספיקא דכלא תאכל בה ולא
באתר אחרא. בה בקדישו דארעא, בה שרי
מהימנותא עלאה. בה שרי בארכחה דליילא, ולא
באתר אחרא.**

**בחן הארץ, בה שורה האמונה העליונה, בה שורה הברכה
של מעלה, ולא במקום אחר.**

**רבי אלעזר ורבי יוסף הוו
עומדים יומא אחד ועוסקים
בפסוק זהה. אמר רבי
אלעזר, כתוב (דברים ח) ארץ
אשר לא במשכנת תאכל בה
לחם לא תחסר כל בה. לשם
מה פעמים בה בה? אלא הרי
נאמר שהקדוש ברוך הוא
PLIT את כל העמים
והארצות לשלווחים ממניהם,
ובארץ ישראל לא שולט
מלך ולא ממנה אחר, אלא
הוא לבדו, ולכן הכנס את
העם שלא שולט בהם אחר
לא ארץ שלא שולט בה אחר.**

**בא ראה, הקדוש ברוך הוא
נותן מזון שם בתקלה, ולאחר
כה לכל העולם. כל שאר
הימים עובדי כוכבים
ומזלות בעני, ואARTH ישראל
לא כה, אלא הארץ ישראל נזונית בתקלה ולאחר כה כל
העולם.**

**ולכן הארץ אשר לא במשכנת
תאכל בה ללחם, אלא בעשר,
בספק של הכל תאכל בה
ולא במקום אחר. בה בקדשת
של מעלה, ולא במקום אחר.**

בָּא רְאֵה, כתוב בגן ה' כארץ מצרים. עד כהו לא נודע גן ה' אם הוא ארץ סdem מצרים ואם הוא ארץ סdem גן והוא גן ה' שנתקרא גן עדן. אלא בגן ה' שיש בו ספוק וצדון של הכל, וכך גם היהתה סdem וכן גם מצרים. מה גן ה' לא צריך אדם להשkontו, אף מצרים לא צריך אחר להשkontה, משום שהגילוס עוללה ומשקה את כל הארץ מצרים.

בָּא רְאֵה מה כתוב, (ונראה יד) והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלים וגוי. זה ענש שלהם שנמנע מהם מטר. מה כתוב ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה וגוי? ראה שלא כתוב ולא עליהם יהיה הגשם, כי לא יוריד מטר במצרים ולא צריכים אותו. אלא ענשם מהו? שכתוב (שם) זו את תקיה המגפה אשר יגף ה' את כל הגויים וגוי. משום שמצרים לא צריכים מטר.

אף סdem מה כתוב בה? כי כל ה黜קה. כל עדוני העולם היו בה, ועל זה לא רצוי שבני אדם אחרים יתעדנו בה.

תֹּא חַי בְּתִיב בְּנֵי בָּאָרֶץ מִצְרִים. עד הכא לא אתidea גן יי' אי הויא ארץ מצרים, ואי איהו ארץ סdom, (דף קט ע"א) ואי איהו גן יי' דאקרי גן עדן. אלא בגן יי' דאית ביה ספרקה ועדונא דבלא, והבי נמי היה סdom והבי נמי מצרים. מה גן יי' לא אצטראיך בר נש לאשקאה ליה, אוף מצרים לא אצטראיך אחרא לאשקאה ליה, בגין דגילום איהו אפיק ואשקי לכל ארעה דמצרים.

תֹּא חַי, מה כתיב, (ונראה יד) והיה אשר לא יעלה מאיות משפחות הארץ אל ירושלים וגוי. דא הוא עונשא דלהון דאתמנע מנהון מטרא, מה כתיב ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה וגוי. חמיה דלא כתיב ולא עליהם יהיה הגשם, בגין דלא נחית מטרא למצרים ולא אצטרכן ליה, אלא עונשא דלהון מה הוא דכתיב, (ונראה יד) זו את תקיה המגפה אשר יגופ יי' את כל הגויים וגוי. בגין דמצרים לא צריכין למטרא. אוף סdom מה כתיב ביה כי כל משתקה, כל עדוני דעלמא הוא בה, ועל דא לא בעאן דבני נשא אחרין יתעדנו בה.

רַבִּי חַיָּא אָמַר אֲפָנָהּ הַוְּ חַיְבֵין מַגְרָמִיהוּ וַיִּמְפְּמוֹנָהּ, דְּכָל בֶּרֶנְשֶׁר נְשָׁדָא צָר עַיְנָא לְגַבֵּי מַסְכָּנָא, יָאָתָה הוּא דְלָא יִתְקַיֵּם בְּעַלְמָא. וְלֹא עוֹד אֶלְאֶ דְלִית לִיהְ חַיִים לְעַלְמָא דָאָתִי. וְכָל מָאוֹן דָאָהּ וּתְרֵן לְגַבֵּי מַסְכָּנָא יָאָתָה הוּא דִירַקְיִים בְּעַלְמָא, יִתְקַיֵּם עַלְמָא בְּגִינִּיהָ, וְאֵית לִיהְ חַיִים וְאוֹרְכָא דָחִי לְעַלְמָא דָאָתִי:

רַבִּי חַיָּא אָמַר, הֵם הַיּוֹ רְשָׁעִים מַעֲצָמָם וּמִמּוֹנָם, שֶׁכֹּל בָּן אָדָם שֶׁהָוָא צָר עַיְנָהּ לְעַנְיִן, רָאוּי הוּא שֶׁלֹּא יַעֲמֹד בְּעוֹלָם, וְלֹא עוֹד, אֶלְאֶ שְׁאַזְנִי לוֹ חַיִים לְעוֹלָם הַבָּא. וְכָל מִי שֶׁהָוָא וּתְרֵן לְעַנְיִן, רָאוּי הוּא שִׁיתְקִים בְּעוֹלָם וִיתְקִים הַעוֹלָם בְּשִׁבְילָוּ, וַיֵּשׁ לוֹ חַיִים וְאֶיךָ שֶׁל חַיִים לְעוֹלָם הַבָּא.

ספר אור זהר (עמוד 90)

- פרק א ענף א'

מעלת אמרת זהר והתקנים אפלו בלי הבנה

נד) ב>Showok בחבור זה מעוררים כה הנשומות וכמה הצדים בהם עם כה משה רבינו עליו השלום - ומעוררים אותו התועלת ואוטו האור הקודם שגלה רבינו שמואן בן יהאי וחבריו בשעת חבורו

ב>Showok בחבור זה מעוררים כה הנשומות וכמה הצדים בהם עם כה משה רבינו עליו השלום... כי בהיותם מתעסקים בו הם מחרשים האור המחדש שנותר בעת חבורו, ומהירה השכינה ומארה מאותו האור בתחילת החושה אוי, וכל העוסקים בה חזרים ומעוררים אותו התועלת ואוטו האור הקודם שגלה רבינו שמואן בן יהאי וחבריו בשעת חבורו.

(הרבר משה חיים בן יעקב קורדובירו, הרמק, אור יקר, שער א' סימן ה')

נה) שיתחזק כל בר ישראל ללמד בזוהר הקדוש אף שי עבר עליו במא נסונות להפריד אותו חיליה מלמד בזוהר הקדוש ובן אם עבר עליו במא נסונות מבני אדם המנשימים בחומר שליהם שהם לצני הדור רחמנא ליצלו והוא ישב בינויהם בשושנה בין החוחים... שיתחזק בעל נפש מישראל הרוצה לדבק בדרכות הבורא ברוך הוא... אף על פי ישראה לו במקצת איזה פעים שהוא בשושנה בין החוחים אל ישגיח על זה, חוק ונתחזק בכח האין סוף ברוך הוא וברוך שמנו.)

(הרבר אליעזר בר שם טוב פאפון, דפסק אליעזר, בכרימה ברוך סקלש אות יב)

נו) השמר פון ישיאך לבבך לחדר מלמד דף זהר בכל יום

דף זהר הקדוש... והשמר פון ישיאך לבבך לחדר מזיה.

(רבבי משה גראנילד מחוץ, - הגדנות רבבי משה גראנילד, אות כא)

נו) הבני יששכר מדינוב פוסק: עובד אלקים הינו העוסק בתלמוד ובזהר, לא עבדו - העוסק בתלמוד בלבד ואין עוסק בזהר

ושבתם וראייתם בין צדיק וכו' בין עבד אלקים לא אשר לא עבדו, עובד אלקים הינו העוסק בתלמוד ובזהר. לא עבדו - העוסק בתלמוד בלבד ואין עוסק בזהר.

(רבי צבי אלמלך שפירא מדינוב, מהרצא, מעון גנים, פרק א' אות ב')